

κουρντίζομαι

κουρντίζομαι κ. **κουρδίζομαι**, ρ. [<κουρντίζω]. **1.** φορώ τα επίσημα, τα καλά μου ρούχα, στολίζομαι: «κουρντίστηκε το καλό του κουστούμι και βγήκε για μεγάλη ζωή!». **2.** επηρεάζομαι από τα πειράγματα κάποιου ή κάποιων και νευριάζω: «μην τον πειράζεις, γιατί κουρντίζεται με το παραμικρό». **3.** ετοιμάζομαι, ξεσηκώνομαι, επιδιώκω να πραγματοποιήσω κάτι: «απ' τη στιγμή που κουρντίστηκε να πάει ταξίδι, θα πάει ο κόσμος να χαλάσει || αν δεν έχεις εισιτήριο, μην κουρντίζεσαι να μπεις μέσα || μην κουρντίζεσαι να τα φτιάξουμε, γιατί αγαπώ άλλον». (Λαϊκό τραγούδι: *άσ' τα κόλπα και μη μου **κουρντίζεσαι** σε μένα για γαμπρός, πάλι στο 'πα τέτοιο μπαρμπούνι βρε μαγκίτη μου δεν τρως*). **4.** (γενικά) μπαίνω σε έναν έντονο ρυθμό ομιλίας, εργασίας, αποδοτικότητας: «τώρα που κουρντίστηκε, θα μας πάρει τ' αφτιά μέχρι το βράδυ || ήταν να μην κουρντιστεί, γιατί τώρα θα σηκώσει το κεφάλι μόνο όταν τελειώσει τη δουλειά».

- για πού κουρντίστηκες; για πού ετοιμάστηκες, που ετοιμάζεσαι να πας(;): «για πού κουρντίστηκες βραδιάτικα;». Από το ότι, όταν κάποιος βάλει τα επίσημα ρούχα του, οπωσδήποτε κάπου ετοιμάζεται, κάπου έχει σκοπό να πάει·

- κουρντίζομαι στην πένα, βλ. λ. [πένα](#)·

- κουρντίζομαι στο καντίνι, βλ. λ. [καντίνι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας